

Nebeška lestvica.

I. V v o d.

rečni dan prvega sv. obhajila je minul, ljubi otrok! Jezus Kristus je prišel prvičrat v tvoje srce in te bo odslej večkrat osrečil s svojim milostipolnim prihodom. „Ne bom vas zapustil sirot, prišel bom k vam“, govoril je ljubi Jezus apostolom, ko se je poslavljal od njih. Tudi nam vsem veljajo te besede. Pri prvem sv. obhajilu jih je nebeški Zveličar tebi posebej dopolnil. Kako dober, kako zvest je ljubi Jezus!

Kaj pa ti, otrok? Srce ti je vneto goreče ljubezni do Zveličarja. Ali bo tako ostalo? — Prelepo vshaja marsikatero jutro solnce, in nebo zažari v rožnati jutranji zarji. Kmalu pa se jamejo vzdigovati megle in oblaki, zakrijejo solnce in napravijo pust, deževen dan. Solnce božje milosti ti ogreva in razsvetljuje dušo, ali je nemogoče, da bi pregnali nebeško milost megle in oblaki greha? To, ljubi otrok, bi bila največja nesreča, to bi bila od tvoje strani največja nezvestoba proti Jezusu. Zato moraš vestno skrbeti, da ostaneš zvest svojim trdnim sklepom, da bo tvoje srce vedno pripravljeno sprejeti nebeškega Zveličarja, da boš tega Zveličarja potem kdaj gledal od obličja do obličja v nebeškem kraljestvu.

1. Ko je bil deček *Dominik Savio* že šest mesecev gojenec v zavodu sv. Frančiška Saleškega v Turinu, sliši nekdanj pridigo, kako lahko se človek posveti. Zlasti tri misli je pojasnjeval pridigar, ki so globoko ganile Dominika. Rekel je: Bog hoče, da se vsi posvetimo; ta naloga je lahka in veliko plačilo je pripravljeno tistim, ki jo dopolnijo. Silno je uplival ta govor na otroka in vsega vnel z ljubeznijo do Boga. Bil je pa nekaj dnij potem manj vesel, kakor navadno. To so opazili njegovi tovariši, pa tudi njegov prednik, ki ga

je prašal, če je morda kaj bolan. „Ne“, odgovori Dominik, „še le prav zadovoljen sem.“ „Zakaj?“ vpraša prednik. „V sebi čutim goreče želje in koprnjenje posvetiti se“, pravi otrok, „nisem mislil, da bom mogel tako lahko zvest biti Jezusu. Ko sem spoznal, da je človek lahko prav vesel in vendar zvest učenec Jezusov, hočem še bolj zvesto spolnovati sklepe prvega sv. obhajila. Ali ne ravnam prav?“

Predstojnik pohvali ta sklep. Priporoča mu, naj bo zlasti stanoviten v pobožnosti in učenju. Tudi mu ukaže, naj se le udeležuje razvedril in poštenih iger, ki so jih napravljali tovariši pod nadzorstvom prednikov.

O neki drugi priliki je hotel vodja v zavodu skazati mladeničem posebno ljubezen. Privolil jim je, naj vsak zapiše na listek, kaj želi, in spolnilo se jim bo, kolikor le mogoče. Mnogo smešnih in čudnih prošenj je dobil vodja, Dominik pa je zapisal na košček papirja samo te-le besede: „Prosim, skrbite za me, da rešim dušo in se posvetim!“

2. To je tudi tvoj namen, ljubi otrok! V to si bil odločen po sv. krstu. Takrat si po svojih botrih obljubil, da se odpoveš hudobnemu duhu in da hočeš služiti Bogu. Pri sv. obhajilu si stopil v veliko tesnejšo zvezo z Bogom. Nič velikega pa ne moreš storiti Bogu, kakor tudi svojim starišem v veselje ne moreš napraviti kaj posebnega. Nekaj Bogu zelo dopadljivega pa lahko storiš, da namreč njemu podariš svoje srce. Ravno ta ljubezen do Boga, ta skrb, vse odstraniti od duše, kar bi žalilo Zveličarja, je podlaga, ako hočeš zvest ostati trdnim sklepom prvega sv. obhajila in hoditi po poti, ki pelje v zveličanje.

Svet pa bo poskušal tvojo stanovitnost in si bo prizadeval, dobiti te v svojo službo. Vsaka starost ima svoje skušnjave, in tudi mlada leta niso brez njih. Hud boj je človeško življenje. Premagal pa boš skušnjave, ako si prizadeneš posnemati Zveličarja, ki se je pri sv. obhajilu združil s teboj. On, največji Gospod, se je včlovečil in preživel vso otroško in mladeniško dobo, da ti s svojim življenjem kaže najlepši zgled, hoditi po poti čednosti. Že iz hvaležnosti ga moraš posnemati. Kaj je pridobil mili Jezus, da je

preživel otroška leta? Samo trpljenje in težave je moral prenašati. Ako pa ti posnemaš Jezusa in si prizadevaš njemu v čednostih podoben postajati, boš že v tem življenju užival veselje in nepopisno srečo in boš vedno bolj vreden nebeškega plačila. Jezus te bo vedno bolj ljubil in ti dajal večjih milostij.

In kako lahko se bližaš Jezusu in premišljuješ njegovo življenje! Nikjer ne najdeš ne jedne poteze, ki te bi odvracovala od njega. On v mladosti tudi čudežev ni delal, da bi pač ti ne imel nikakega izgovora, da ga ne moreš posnemati.

3. Pri tem opravilu ti bo pomagala zlasti Marija, ki jo ravno s tem tudi posebno častiš, ako posnemaš zglede njenega božjega Sina. Angelj varuh, ki v nebesih moli Zveličarja, te bo podpiral pri tem delu. V veliko pomoč ti bodo tudi oni svetniki, ki so v mladosti posnemali čednosti nebeškega Deteta. Prebiraj prav rad njih življenjepise in gledal boš kakor v ogledalu življenje nebeškega Deteta. Živo si predstavljaš, da ti svetnik kliče: „Posnemaj mene, saj sem jaz v tem posnemal Jezusa!“ Ti otrok pa prosi pomoči nebeške ljubljence in reci: „Kako te morem posnemati in za teboj hoditi, ako mi ne pomagaš. Podaj mi roko in stoj mi na strani, kakor je Jezus tebi storil!“ Kako radi ti bodo svetniki pomagali. Tako je ravnal neki poljski deček Albert, ki je posebno častil sv. Stanislava Kostka in je dosegel veliko popolnost.

Poučil te bo, ljubi otrok, letos „Angeljček“, za katere čednosti si moraš posebno prizadevati. Videl boš, kako se napreduje v čednostih, ako posnemaš otroka Jezusa in svetnike. Dobro preudari te nauke in ravnaj se po njih. Bodo ti prava nebeška lestvica. Bojui se zoper sovražnike zveličanja in trdno se oklepaj te nebeške lestvice! Kakor očak Jakob boš kedaj zagledal na vrhu Gospoda, ki bo tvoje obilno plačilo.

Al. Stroj.

